

(۱)

جمهوری اسلامی ایران

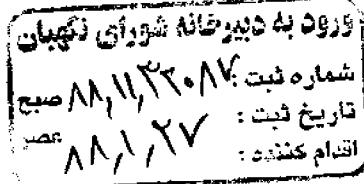
مجلس شورای اسلامی

نیم

برگشته

حضرت آیت الله احمد جنتی

دیپر محترم شورای نکهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
 لایحه موافقنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت
 که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز سه شنبه
 مورخ ۱۳۸۱/۲۵ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

۲۶۷، ۴۷۹۸ شماره:

۱۳۸۸ / ۱ / ۲۷ تاریخ:

پیوست:

لایحه موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

ماده واحده - موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت، مشتمل بر یک مقدمه و نه ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت (که از این پس «طرفین» نامیده می شوند)، با علاقه به ارتقاء و تقویت روابط دوجانبه میان دو کشور در تمامی زمینه ها و با عنایت به روابط دوستانه اسلامی بین آنها که میتوان بر احترام متقابل، رعایت حسن همچواری، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر است، با رفتاری براساس اصول حق حاکمیت ملی و تمامیت ارضی یکدیگر و با رعایت منافع مشترک طبق معاهدات و تعهدات بین المللی طرفین و با در نظر گرفتن تعهدات بین المللی طرفین طبق اصول حقوق بین الملل و با تمایل به توسعه یادداشت تفاهم منعقده در زمینه مبارزه با جرائم (مورخ ۱۳۷۹/۷/۱۱ هجری شمسی مطابق با ۱۴۲۱/۷/۴ هجری قمری) بین طرفین به دلیل اهمیت مسائل امنیتی و اعتقاد به ضرورت برقراری همکاری امنیتی میان خود به منظور تقویت امنیت و ثبات در منطقه، در موارد ذیل توافق نمودند:

ماده ۱- زمینه‌های همکاری:

طرفین در زمینه‌های زیر همکاری خواهند نمود:

۱- مبارزه مؤثر با تهیه، تولید، اباحت، توزیع، حمل، قاچاق و مصرف غیرمجاز مواد مخدر، داروهای روانگردان و مواد شیمیایی اساسی که در تولید آنها مورد استفاده قرار می‌گیرد، پیشگیری از اعتیاد، درمان و بازپروری معتادان به مواد مخدر در چهارچوب اصول و مقررات کنوانسیونهای بین‌المللی.

۲- پیشگیری و مقابله با قاچاق کالا و آثار تاریخی و فرهنگی، جعل اسناد دولتی مانند مدارک مسافرتی و فعالیتهای اقتصادی غیرقانونی از قبیل جعل پول و کارتهای اعتباری، محاسبه عواید و منافع ناشی از فعالیتهای پوششی و توقيف درآمدها و سودهای مالی ناشی از فعالیتهای یادشده و اتخاذ اقدامات قانونی در این مورد.

۳- مبارزه با ساخت، توزیع، اباحت، حمل و قاچاق مواد منفجره، اسلحه و مهمات.

۴- مبارزه با فعالیتهای خصم‌مانه در سرزمین هریک از طرفین علیه امنیت ملی طرف دیگر.

۵- تلاش در جهت پیشگیری و جلوگیری از تردد غیرقانونی اشخاص بین دوکشور.

۶- پیشگیری و مبارزه با جرائم سازمان یافته.

۷- پیشگیری و مبارزه با جرائم علیه محیط زیست.

۸- مبارزه با دزدی دریایی و جرائم حمل و نقل دریایی.

۹- عملیات نجات دریایی و رویارویی با بلاحی ناشی از حوادث طبیعی.

ماده ۲- روش‌های همکاری:

طرفین در چهارچوب همکاری در زمینه‌های یادشده در ماده (۱) اقدامات ذیل را به عمل می‌آورند:

۲۷

۱۰

- ۱- تبادل اطلاعات مربوط به مرتكبين جرائم مذکور در ماده قبل و افراد و گروههای عامل ارتکاب جرائم سازمان یافته و ترویستی.
 - ۲- تبادل اطلاعات و تجربیات مربوط به شیوه‌های فعالیت افراد و ساختارهای تشکیلاتی مرتكبان جرائم سازمان یافته و ترویریسم و روشهای مبارزه با این جرائم.
 - ۳- تبادل و اعزام کارشناسان و متخصصان در زمینه‌های مختلف امنیتی، در صورت نیاز.
 - ۴- برگزاری دوره‌های آموزشی جهت افراد پلیس براساس درخواست هریک از طرفین به منظور ارتقاء ظرفیت و شیوه‌های لازم در دستگاه پلیس.
 - ۵- تشکیل و مبادله گروههای کاری مشترک در زمینه تحقیقات علمی مربوط به جرم‌شناسی و کشف جرائم در صورت نیاز.
 - ۶- تبادل اطلاعات در خصوص فنون، تجهیزات و دستگاههایی که در هریک از دوکشور جهت استفاده در زمینه مبارزه با جرائم و کشف آنها ساخته می‌شود.
 - ۷- بازدید متقابل کارشناسان طرفین از کارخانه‌های تولید تجهیزات امنیتی و بررسی درخواستهای طرفین برای تولید و خرید این تجهیزات با رعایت مقررات یادشده در ماده (۵) این موافقنامه.
 - ۸- هماهنگی و مشورت در خصوص مبارزه با جرائم سازمان یافته در دوکشور.
 - ۹- تبادل تجربیات در زمینه رویارویی با بلایای طبیعی.
 - ۱۰- تبادل اطلاعات در خصوص مرتكبين جرائم از اتباع دوکشور در کشور دیگر.
 - ۱۱- اعزام متقابل کارشناسان، اساتید و دانشجویان مؤسسات آموزشی پلیسی و امنیتی به منظور آموزش و یادگیری شیوه‌ها و فنون نوین کشف جرائم، براساس پروتکلی که طرفین در این زمینه به امضاء خواهند رساند.
 - ۱۲- تبادل اطلاعات و تجربیات درخصوص روشهای مبارزه با جرائم مواد خدر و داروهای روانگردان، فن‌آوری پیشرفته و جدید تجهیزات مبارزه و پیشگیری از اعتیاد و نیز معالجه و بازپروری معتادان.

۱۳- تبادل نشریات و نتایج تحقیقات علمی در زمینه‌های امنیتی که طرفین تعیین می‌نمایند.

۱۴- اعلام متقابل اقدامات امنیتی استثنائی در مورد اتباع هریک از طرفین در خاک طرف دیگر از طریق مجاری دیپلماتیک.

۱۵- اعلام متقابل هریک از طرفین در مورد زمان و مکان برگزاری کنفرانس‌ها و گردش‌های علمی و تخصصی که در زمینه‌های امنیتی در دوکشور برگزار می‌گردد و نیز فراهم نمودن فرصت‌های لازم جهت مشارکت در آنها.

ماده ۳- کمیته مشترک:

طرفین کارگروه (کمیته) مشترکی به ریاست وزراء کشور طرفین یا نمایندگان آنها با هدف نظارت بر حسن اجراء مقررات این موافقتنامه، فعال نمودن همکاریهای توافق شده و تعیین روش‌های اجراء آنها و مشورت در خصوص مسائل جدید تشکیل خواهد داد. در هر حال این کارگروه (کمیته) به طور متناسب هردو سال یک بار و یا عندالازوم براساس توافق طرفین یا درخواست یکی از آنها، دریکی از دو کشور تشکیل می‌شود.

ماده ۴- مرجع صالح برای اجراء این موافقتنامه و مرجع تماس:

وزارت‌خانه‌های کشور در هریک از دوکشور مرجع صالح برای اجراء مفاد این موافقتنامه می‌باشند. هریک از طرفین، مرجع تماسی را که دارای اختیارات لازم جهت ارتباط مستقیم با طرف دیگر برای تسهیل و تسريع در اجراء تشریفات مربوط به زمینه‌های همکاریهای مذکور در این موافقتنامه باشد، از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر معرفی می‌نماید.

ماده ۵- هزینه‌های مالی

در صورتی که هریک از طرفین براساس مقررات این موافقنامه مایل به شرکت در دوره‌های کارآموزی و آموزشی که طرف دیگر در جهت منافع خود برگزار می‌کند یا تولید یا خرید هرگونه تجهیزات امنیتی و انجام تحقیقات اضافی و دیگر اقدامات مربوط به آن باشد که در برگیرنده هرگونه هزینه مالی غیرمعتراف است، توافقنامه جداگانه‌ای میان طرفین تنظیم می‌شود که به موجب آن هزینه‌های مربوط و نحوه پرداخت آن مشخص می‌گردد.

ماده ۶- خودداری از اجراء درخواست

هریک از طرفین حق امتیاع از اجراء درخواست طرف دیگر را در صورتی که موارد ذیل برآن مترتب باشد، خواهد داشت:

- ۱- خدشه دار نمودن حق حاکمیت کشور درخواست شونده یا اخلال در منافع، یا امنیت ملی، قوانین و مقررات جاری داخلی، نظم عمومی یا تعهدات بین‌المللی آن.
- ۲- اخلال در جریان دادرسی یا نادیده گرفتن اعتبار احکام قضائی لازم‌اجراء صادره از سوی دادگاههای کشور درخواست شونده.

کشور درخواست شونده باید دلائل امتیاع خود از اجراء درخواست را از طریق مجاری دیپلماتیک یا مرجع تماس به اطلاع کشور درخواست کننده برساند.

ماده ۷- اختلافات در تفسیر:

هرگونه اختلاف میان طرفین در خصوص تفسیر مفاد این موافقنامه به صورت دوستانه از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل می‌شود.

ماده ۸- اجراء موافقتنامه:

این موافقتنامه براساس مقررات قانون اساسی چاری دوکشور به تصویب می‌رسد و سی روز پس از مبالغه استناد تصویب یادشده از طریق مجازی دیپلماتیک به مدت پنج سال لازم‌الاجراء خواهد بود. در صورت عدم اعلام یکی از طرفین به طرف دیگر مبنی بر تمايل به خاتمه دادن آن، در مدتی حداقل شش ماه پیش از پایان زمان اعتبار، این موافقتنامه خود به خود برای دوره‌های مشابه تمدید می‌گردد.

درخواست پایان اعتبار این موافقتنامه، مانع از اجراء درخواستهای ارائه شده از سوی دو طرف تا پایان مدت اعتبار موافقتنامه نمی‌گردد.

ماده ۹- مقررات عمومی:

۱- طرفین می‌توانند در مورد اصلاح یا اضافه نمودن ضمائم دیگری به این موافقتنامه، از طریق تبادل یادداشت از مجازی دیپلماتیک توافق نمایند. در هر حال در این موارد همان تشریفات مندرج در ماده قبلی اعمال خواهد شد.

۲- مقررات این موافقتنامه هیچ‌گونه تأثیری بر تعهدات هریک از طرفین در خصوص اجراء تمامی موافقتنامه‌های دوجانبه، چندجانبه و بین‌المللی نخواهد داشت.

۳- طرفین براساس اقدامات، مقررات و قوانین موضوعه خود در زمینه‌های مندرج در این موافقتنامه تبادل اطلاعات می‌نمایند.

۴- هریک از طرفین محرمانه بودن اطلاعات، استناد، تجهیزات و اشیائی را که یکی از طرفین در چهارچوب این موافقتنامه به طرف دیگر ارائه خواهد نمود حفظ می‌نماید، مشروط بر این‌که استفاده از آنها در چهارچوب هدف تعیین شده باشد و بدون کسب موافقت قبلی و کتبی طرف دیگر آنها را در اختیار طرف ثالث قرار نخواهد داد.

این موافقتنامه در شهر تهران در تاریخ بیست و هفتم خردادماه سال ۱۳۸۲ هجری شمسی برابر هفدهم ربیع‌الثانی سال ۱۴۲۴ هجری قمری برابر هفدهم ژوئن سال ۲۰۰۳

(۱) جمهوری اسلامی ایران
مَحَلْسُ شُورَىِ إِسْلَامِيَّةِ اِرَبَّلَان

رئیس

برگت

۲۶۷/۴۷۹۸
شماره:
۱۳۸۸/۱/۲۷
تاریخ:

پرست:

میلادی در نه ماده و در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی که از اعتبار پیکسان برخوردار می‌باشند، امضاء شد.

در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر مفاد این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف

دولت کویت

معاون نخست وزیر و وزیر کشور

محمدالخالدالصباح

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

وزیر کشور

سید عبدالواحد موسوی لاری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منظم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و نه ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و پنجم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. ان

علی لاریجانی